תת"ע (חדרה) 2585-06-24 – מדינת ישראל נ' מחאמיד נאיל מחאמיד נאיל

תת"ע (חדרה) 2585-06-24 - מדינת ישראל נ' מחאמיד נאיל מחאמיד נאילשלום חדרה
תת"ע (חדרה) 2585-06-24
מדינת ישראל
נ ג ד
מחאמיד נאיל מחאמיד נאיל
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה
[27.05.2025]
כבוד השופטת סיגל דבורי
החלטה
לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי באסמכתאות המצורפות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
המדובר בדו''ח מספר 90524523785, בגין עבירת אי ציות לאור אדום מיום 06.07.22. דו''ח מסוג הזמנה לדין בו זומן הנאשם ליום 08.07.24. בדיון במועד זה, נדחה להקראה ליום 10.02.25 על מנת לזמן את הנאשם כדין, וגזר הדין ניתן במועד הנדחה בהיעדר.
באשר למסירה, נטען כי המבקש לא קיבל כלל את הדו''ח לידיו. טענה עובדתית זו נטענה בעלמא וללא כל תימוכין, כאשר לא צורפו כל אסמכתאות המעידות כאמור. לא הוצגו בפניי מסמכים המעידים כי המבקש ערך בירור מול הדואר בגין טענה זו. (וראו רע''פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35, (25.03.18): "כאשר דו''ח העבירה, ההזמנה לדיון או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" כן ראו לעניין זה רע''פ 1771/19 עבודי נ' מדינת ישראל, 11.07.19. מדובר בדו''ח מהעת האחרונה וניתן בנקל לערוך בירור ברשות הדואר.
מעיון בנתוני המצאת הזימון לדיון למועד 10.02.25 בנט המשפט, עולה כי הזימון נמסר "לידי הנמען הרשום" ביום 18.07.24. על כן התקיימה מסירה כדין.
באשר לטענת עיוות הדין, כבר נקבע כי לא כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין. (רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל, פסקה 5). וכן טענה להסבה או טענה כי אחר נהג ברכב, אין בה כשלעצמה כדי לבסס חשש מפני עיוות דין. ראו לדוגמה; רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.11) ועפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.22).

נקבע כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. ראו ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.9.2007).
באשר לשיהוי, מעיון בנתוני המצאת פסק הדין בנט המשפט, עולה כי פסק הדין נמסר "לידי הנמען הרשום" ביום 19.02.25. על כן, אין כל הסבר מניח את הדעת הנתמך באסמכתאות לשיהוי.
למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - פסילה על תנאי לתקופה בת חודש אחד למשך שנה, ללא רכיב פסילה בפועל. מדובר בענישה המינימלית מחויבת המציאות שיש להשית עליו לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק. יואר כי העונש שהושת על הנאשם הוטל בהלימה לעברו התעבורתי.
לפיכך, הבקשה נדחית. עיכוב הביצוע בטל. המועד לתשלום הקנס מוארך עד יום 27.07.25.
ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ה, 27 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©